

Když jsem přemýšlel, jak začít článek, kterým bych Vás pozval na letošní ročník festivalu [FolKaliště](#)

, vzpomněl jsem si na rozhovor, který jsme s jedním kamarádem vedli vloni v neděli nad ránem, kdy už scéna FolKaliště 2012 byla ukončena a vlahý letní deštík skrápěl poslední vytrvalce sedící s kytarami u dohořívajícího ohně. Ptal jsem se ho obvyklou otázkou pořadatele:

"Tak jak, Karle, jak se ti tady líbilo?"

On se zhluboka zamyslel, podíval se na rozpitý půllitr piva a pak mi upřímně vypověděl své pocity z uplynulého víkendu. Řekl mi:

"Víš, celkem jsem sem těšil, protože spousta známých, co zde byli. Loni, mi říkala, že se nedá dost dobře sdělit a vykreslit, jak se jim tady líbilo a slyšel jsem dobré zvěsti. A když jsem po tomhle, mimochodem strašném týdnu v práci, v pátek sedal do auta, byl jsem hodně zvědav na tento Váš festival. Ale první dojem, když jsem v Humpolci sjel z dálnice, projel těch 8 km do malé vesničky Kaliště a podle cedulí a ochotných mladých navigátorů vjel na úzkou, kamenitou silnici obklopenou balíky slámy a ohradou plnou krav, byl celkem rozpačitý. Měl jsem pocit, že tahle cesta přece nemůže nikam vést, natož na festival. Asi zhýčkaný megalomanskými akcemi se spoustou bezpečnostních opatření a obrovskou spoustou lidí, jsem si nějak v té chvíli nedokázal představit, že někde přede mnou v údolí na mne čeká jiný svět."

V tu chvíli jsem se v duchu usmál a vzpomněl si na své první dojmy, když jsem před sedmi léty sjížděl poprvé do údolí. Karel pokračoval:

"Auto jsem zaparkoval na louce nad lesem vedle těch, co už tam stála a po krátké kamenité cestě jsem pak vystoupil z lesa a přede mnou se rozprostřel malebný obraz rozlehlého údolí, kdy už první pohled na krásnou krajinu Vysočiny mne naprosto uchvátil, ač počasí tentokrát nebylo moc přívětivé a jen zlehka se mezi mraky objevilo podvečerní zapadající slunce. Hned u vstupu mě zaujala dřevěná strážní věž a barevně vyvedený totem. Hned jsem si vzpomněl na webovky, kde k této akci píšete, že areál je převážně využíván jako dětský tábor a v duchu jsem se vrátil do mladších let. Malebná chaloupka usazená dole proti vstupu do údolí a vlevo rozlehlá louka s množstvím stromů a keřů, v jejíž spodní části se z pódia linuly libé zvuky prvních kapel. Můj zprvu rozpačitý dojem byl pryč a náhle jsem pochopil, že není třeba, aby byl festival nafouknutý do gigantických rozměrů a věděl jsem, že tady se mi bude líbit, i kdyby z nebe padaly trakaře. A to jsem ještě nevěděl, co bude následovat."

Nebudu ti tady popisovat pocity z hudby, protože tato muzika se mi líbí a v opačném případě bych asi na festivaly nejezdil, ale takovou pohodu, uvolněnost a veskrze rodinné prostředí bych asi našel málokde. Všudypřítomní mladí pořadatelé v žlutých tričkách, výborné jídlo na stáncích i v kuchyni, výborné pivo, co víc si přát. Měl jsem trochu strach, že se tady bude synátor trochu nudit, ale i o to je tady výborně postaráno. Příběhl za mnou a říká mi, že nahoře

na louce jezdí koníčky a vozí děti a že by se chtěl taky svézt a mně hned při představě pouťové atrakce začaly naskakovat padesátikoruny za každé kolečko kolem stromu a ono hled'me, koňáci vozí děti zadarmo. A je to tady všechno pěkně pohromadě, stan jsem si postavil tak, že pohodlně můžu pozorovat dění na jevišti ze spacáku. Ráno jsme si zašli na snídani a Pavlína Jíšová, kterou jsem večer poslouchal z hlediště, si jen tak vedle sedne, pije si svou ranní kávu. To se mi jinde stát nemůže.

Počasí sice letos nic moc, ale příští rok, to určitě bude lepší a to si piš, že mě tu máte za rok zase."

Tak jsem si s ním přiřuknul půllitrem a s dobrým pocitem, protože taková slova jsou pro nás, kteří kolem podobných akcí běháme dlouhé měsíce, tou nejlepší odměnou, začal uvažovat, co pro Vás připravit pro třetí ročník. Termín se nám ustálil a letos bude FolKaliště 2013 ve dnech 7.-8.6.

Ve světle výše uvedených řádků je skoro nepodstatné, kdo letos na festivalu vystoupí, ale pro pořádek Vám můžu sdělit, že se letos můžete těšit na **Roberta Křesťana a Druhou Trávu, Spi rituál kvintet**

,
Nezmary

,
Marien

,
Devítku
, písničkáře
Pepu Štrosse
, kapely
A.M. Úlet

,
Passage

,
Noaco

,
Rolničky

,
Pouta

,
Falešnou kartu

,
Pocity
a krásná děvčata z
Přeletu M.S.

. Kromě toho po oba večery je plánován oheň, kde své kytary provětrají nejen hudebníci z pódia, ale i z lidu.

Tak co, nemáte chuť se sami na vlastní kůži přesvědčit, že se mi Karel nechtěl jen zavděčit, ale že jeho slova byla od srdce? Už se na Vás všechny těšíme a Vy nezůstávejte doma v červnu za pecí, ale přijďte s námi strávit příjemný víkend.

Za všechny pořadatele Vás srdečně Pavel N.